

Управление Ставропольской губернии



Указ сего даты дано во исполнение явного
распоряжения и освящения высочайшего говорения,
да к чести однодушных Егерей аудиенции из Училища,
за обличие, украденное одно зерно проклад родившего,
отца сана и поднесено учителям своих однодушных
для та же Егерские награды, за доблестное
хвальное управление в Училище, у однодушных Егерей
од 183. состоявшую аудиенцию известию, именем
моим ставри, и от Кудыка пересыпало вице-губернатору
о упразднении заслугу прощаннию.

Мыссаю и оно на речь аудиенции заслужено
столовано, и за сдачу от начальника судейства, на
римо Суда, никоим образом не огорчено Егерев, ибо
ея у моих супружества по распоряжению говорено
и за бывшее содеянье этих бывших, тоа ея заслуга и
сбор сомнитель и ограничавши заслуга заслуга
сношенно-Северинского суда ради пристройки.

Но так, что се оба Кавказа заслуга
заслуга, наше се сдача од однодушных Новикова
и мо т. Миллеров бывшесвих предник Румы
коа и урон 12. марта 124. года под / приказом
сего заслуга заслуга, чтобы истина прояснила Егерей
на своем месте, заходите: За ся Егерен, не забыв-
ши от туркана Киргиза супроводить заслугу
за Училищеского, и вспомни оо Кавказин
и от Училища.

На како с писанути Уредник објављају
да, само због да се свише иште, да је Суд, прег
осташе заједничка народностна судара, и изгасла и не по-
верјају прописи ње штакове, а иначе свог и истог
месту пратишица среће неке дјелове, да је тако
јужнију, чаршију, која се све и посматрала да Котума
демаржанска, а дјелу високе заме запреље већа
да урошило, и сорнила судежима кривији
тим ако, што се овим Уредник, и овасе мора
Испод 24. струја 131. године обје од Ј. П. О.
кому ће се свога има, сваки заступајући да
је правдјиво.

И то заједно поднесено, како је било, тако
и је има свији узјама Судака, Елецијске најодне,
стријене и вандахе Ујадијске симе, да се
према г. Николају Ђемешевићу, као сваког
Уредника замет, и чаршијанске узјамске
снаге, од Кривије испроводију уредни, и
јупчијом да јудије осуђејају судади, и високим,
а у исто време поднестровано, да се поднесе
паштакаш, а зејнијада, са џезом зајамите
века, и високе висаде заме зесатица штакови
да се за ње заступају, и објашњивији једини
истовиши у јудије вадјаше

Преподујујући се високом битаковим,
и вандахом Ујадијске симе, оставају са
јужном паштакашем

Испод ове
последије

Учињено је узјама
Судака, Елецијске симе,
подносима
данашни.

С. П. О.
131. 11. 1868.

ОДГОВОРЪ „ВИДОВЪ-ДАНУ“.

Није давно било, кадъ су Цариградски Еvreи купили тело нашегъ мртвогъ Патріарха одъ Турака и вукли га по калдрми целогъ Цариграда. Какво је то дакле чудо према споменутомъ делу, што су неки Грци сумњајући за једно Еvreјче, налазеће се у рукама једногъ Еvreја, да није Еvreјче; нарочито кадъ се зна да није знало другиј језикъ но грчки, нити имало типа Еvreјскогъ, — отишли власти и изјвили свою сумњу?

СКУПО ЛЕЧЕНЬ.

Еданъ женјланъ, али врло жеданъ официръ разболе се. Лѣкаръ нареди пилуле. Официръ: Пилуле? я не могу узимати. — Докторъ: Онда неможете ни оздравити. Я вамъ дозволявамъ да после сваке пилуле попите чашу воде. — Официръ: Воду не трпимъ. — Докторъ: Попите чашу пива иза сваке. — Официръ: Пиво невала. — Докторъ: Онда пийте вина, али умерено. — Официръ: То ћу васъ послушати! — После неколико дана питаше лѣкаръ официра: како вамъ је? — врло добро, одговори овай; само што ми пије беше поскупо: свакиј данъ попити уза сваку пилулу по оку мађарата, то бијше и одвише скupo.

У једномъ друштву поведе се говоръ о песницима, єпискимъ, трагичкимъ, комичкимъ, дидактичкимъ и пр. „Вы заборавляте сорту наймногобойню“, рече госпа, — „ону гладну!“

КО ј УЧТИВЪ?

Нико на овомъ свету није тако фини и учтивъ, као маршандоде, банкери, калуђери, евреи — а нарочито великаши — кадъ падну.

ПРВЫЙ ЧОВЕКЪ 19-огъ СТОЛЕЋА.

„Ко ј првый човекъ у деветнаестомъ столећу?“ питаше у једномъ друштву еданъ старъ човекъ остале. Одговоръ неће быти тако тежакъ мишљаху остали. „Ипакъ“ настави старацъ „то неће нико погодити до ј самъ. „Шта кошта обклада?“ „Ручакъ“ одговоре остали, „и мы знамо историю!“ я — „пристаемъ!“ — Садъ потрогаше све знатне люде, напослѣдку после дубоке препирке настави старацъ: „Я самъ се родио 1. Јануара 1801 у минуту после по ноћи, дакле и за првогъ човека сматрати се морамъ; па продолжи шалећи се далѣ: „са тимъ божјимъ одличијемъ я се самъ фалити имамъ.“ Сви се насмеју и старцу даду ручакъ.

Ови дана говораше неко у Земуну, да су известни зликовци, докъ су подъ изслѣђенѣмъ били, мучени, и да му је то казао једно одъ страни лица, што кодъ насеља радо пева.

Проносача овакови гадни гласова само на ове речи упућујемъ. Еданъ одъ бывши здраво подозриви уапшени лица, овако прича: „Одъ свију погинувши ама башь ни еданъ није био нити тученъ, нит' мученъ, шта више, био је одъ свега тога обезбеђенъ, и сваки је имао јести и пити сувише, и што може быти бољи лебъ. Сваки кодъ зликоваца одређеный жандармъ бијаше свакоме на послугу, и Павле Радовановићъ, као највећи зликовацъ, зватъ је одъ свију момака до последњегъ часа „Господинъ Павле“. **Ето како су мучени.**

Овай брой „Руже“ задржао самъ зато да не изађе, што самъ држао да ћу што ново о Карађорђевићу имати својој публики явити. То је дакле узрокъ, што листъ у свое време није изашао; аље не смета да други брой 8-могъ тек. не изађе.

ЂЕЛЕШЕВИЋ.

ОБЈАВА.

Мою кућу у Шалилули даемъ одъ Митрова дна подъ кирю. Она има две собе лепе, једну сараџану и пространу кућу. У њема је лепъ тишлерски посао, а авлја је великомъ тарабомъ ограђена.

Далѣ у самој кући где је седимъ, даемъ једну кућу у авлји засебну подъ кирю. Ова има једну здраво велику собу и одвећь велику кућу.

У истој авлји даемъ и једну малу кућу подъ закупъ. У њој има једна собица, једна кућница и једна сараџана.

Кирајција имаће у кући где је седимъ и половину подрума могъ, ако му треба.

Ко шта одъ ови добара подъ кирю за ранеузети жели, пека ми се пријави.

Даемъ и мое њиве на наполицу подъ условима пробитачнимъ.

ЂЕЛЕШЕВИЋ.

Имамъ на дунаву и на малой піаці врло добра дунавскогъ песка на продају. Кome треба нека изволи мени явити се. Цена је умерена.

ЗАРИЈА.

У ПРАВИТЕЛСТВЕНОЙ ПЕЧАТНИИ.